

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
PLENUL

HOTĂRÂRE nr. 618

din 13 Septembrie 2007

Prin cererea adresată Consiliului Superior al Magistraturii și înregistrată sub nr.1346/IJ/1080/SIJ/1673/ST/2007, doamna Vâlceleanu Cristina Nicoleta, judecător la Judecătoria Sectorului 3 București, a solicitat luarea măsurilor ce se impun în vederea apărării reputației profesionale, care i-a fost afectată prin publicarea în gazeta „Academia Cațavencu” nr.17 din 2-8 mai 2007, a articolului intitulat „Judecătorii ar trebui să dea test de memorie”.

Invocând dispozițiile art. art. 30 alin. 1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, doamna judecător a menționat că informațiile publicate au deformat grav realitatea, cu consecința compromiterii profesionalismului și a probității sale morale.

Astfel, se arată că articolul amintit face referire la sentințele pe care doamna judecător le-a pronunțat în dosarele civile nr.20169/301/2006 și 20165/301/2006, context în care, în mod ironic, i se atribuie anumite defecte (miopie, bolnavă de Alzheimer), sugerându-se faptul că ar avea orientare politică de stânga și ar fi primit sume de bani pentru a pronunța două soluții contrare în cauze absolut identice („Dă cu banul. Și poate că acela i-l oferă chiar una dintre părțile implicate în proces”).

În conținutul cererii petenta a imputat autorului articolului aspectul că a apreciat în mod subiectiv soluțiile adoptate, fără a consulta cele două dosare și motivele ce au stat la baza pronunțării hotărârilor, omițându-se faptul că deși cele două cauze prezintă în aparență aceeași situație, conțin totuși date diferite care au atras astfel soluții diferite.

Doamna judecător Vâlceanu Cristina Nicoleta a precizat că în dosarul nr.20165/301/2006 acțiunea a fost admisă întrucât reclamantei îi fusese admisă cererea de restituire pentru corpul de clădire unde se afla apartamentul ocupat de pârâtă, pe când în dosarul nr.20169/301/2006 reclamanta revendica un apartament situat în corpul de clădire pentru care nu a redobândit dreptul de proprietate, neexistând o decizie de restituire în natură și nicio hotărâre pronunțată în baza Legii nr.10/2001, cum era cazul în primul dosar.

De asemenea, a mai arătat că a pronunțat cele două hotărâri potrivit convingerii sale, iar de altfel, acestea urmează a fi analizate în căile de atac.

Din verificările efectuate au rezultat următoarele:

La data de 26.10.2006, pe rolul Judecătoriei Sectorului 3 București au fost înregistrate două cereri de chemare în judecată formulate de reclamanta Gârleșteanu Anna – Maria.

În prima cerere, care a stat la baza constituirii dosarului nr.20165/301/2006, reclamanta a solicitat ca instanța să dispună, în contradictoriu cu pârâta Burdușel Mariana, pe calea acțiunii în revendicare prin compararea titlurilor, obligarea acesteia din urmă de a lăsa în deplină proprietate și liniștită posesie, apartamentul nr.1 situat în corpul C, la parterul imobilului situat pe strada Gabroveni nr.11.

În cea de-a doua cerere, care a făcut obiectul dosarului nr.201697/301/2006, reclamanta a cerut, în contradictoriu cu pârâta Secula Valentina, tot pe calea acțiunii în revendicare, prin compararea titlurilor, ca instanța să dispună obligarea pârâtei să lase în deplină proprietate și liniștită posesie apartamentul nr.4 situat în corpul A la etajul 1, din imobilul aflat pe strada Gabroveni nr.10.

În urma repartizării aleatorii, ambele dosare au revenit completului civil al cărui titular este doamna judecător Vâlceanu Cristina Nicoleta.

Prin sentința civilă nr.1748/1.03.2007 (dosar nr. 20165/301/2006), a fost admisă acțiunea reclamantei, pornindu-se de la premisa că, în contradictoriu cu Primăria Municipiului București, acesteia îi fusese admisă cererea de restituire pentru corpul C din imobil, cumpărat de pârâtă în baza Legii nr.112/1995 (imobil preluat fără titlu de către stat prin decizia civilă nr.563A/2005 a Curții de Apel București) iar prin compararea titlurilor s-a acordat preferință fostului proprietar, potrivit criteriilor consacrate de practica judiciară și doctrina juridică.

Prin sentința civilă nr.3252/12.04.2007 (dosar nr. 20169/301/2006), a fost respinsă acțiunea reclamantei, reținându-se că aceasta nu redobândit dreptul de proprietate, în condițiile în care nu exista o decizie de restituire în natură și nici o hotărâre judecătorească pronunțată în baza Legii nr.10/2001 (astfel cum era situația în primul dosar). Întrucât apartamentul revendicat în această cauză nu era inclus în decizia civilă nr.563/A/6.07.2005 (ci doar anumite corpuri de clădire), reclamanta a fost îndreptățită doar la despăgubiri, ce i-au fost acordate prin Dispoziția Primarului General al Municipiului București.

Urmare celor două sentințe civile anterior amintite, în articolul intitulat „Loc de dat cu capul. Judecătorii ar trebui să dea test de memorie” publicat în gazeta „Academia Cațavencu” nr.17 din 2-8 mai 2007, ziaristul Alexandru Căuțiș a afirmat că „judecătoria Cristina Vâlceleanu a dat hotărâri complet diferite în cazul a doi cumpărători complet asemănători...”.

De asemenea, s-a mai relatat și faptul că „... pe 12 aprilie 2007 (data pronunțării sentinței civile nr.3252/12.04.2007), judecătoria vădește o formă de miopie completă și puternică criză de Alzheimer. Nu numai că nu vede de partea cui este dreptatea, dar uită cu desăvârșire că tot ea a judecat cu puțin timp în urmă un caz identic, cu un apartament situat în același imobil și nu-și mai amintește ce sentință a dat atunci. De data aceasta hotărăște tocmai invers, dând câștig de cauză chiriașilor. Cred că știu cum decide doamna judecător de partea cui e dreptatea. Dă cu banul. Și poate banul acela i-l oferă chiar una dintre părțile implicate în proces”.

Verificările Inspecției judiciare au mai relevat faptul că împotriva ambelor hotărâri s-a declarat apel, care se află în curs de soluționare, astfel fiind exclusă orice apreciere în legătură cu conținutul celor două sentințe.

Trebuie evidențiat faptul că articolul de presă a fost publicat înainte de motivarea celei de a doua hotărâri judecătorești, ceea ce aduce în atenție faptul că autorul lui nu și-a întemeiat comentariul pe argumentele judecătorului care a pronunțat această soluție.

În acest caz, emiterea supoziției că hotărârea a fost luată după regulile hazardului („dă cu banul”), precum și afirmația că „banul acela i-l oferă chiar una dintre părțile implicate în proces”, pot induce opiniei publice ideea că prin această a doua hotărâre au fost servite interesele uneia din părți, ceea ce aduce atingere reputației profesionale a doamnei judecător.

Pe de altă parte, sunt lezate și atributele vieții sale intime în măsura în care i se atribuie și anumite defecte fizice.

Drept urmare, Plenul apreciază ca fiind întemeiată cererea de apărare a reputației profesionale formulată de doamna judecător Vâlceanu Cristina Nicoleta, reținând că demersul jurnalistic s-a fundamentat pe o stare de fapt incorect prezentată.

În temeiul dispozițiilor art. 30 din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți;

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

Art.1 – Admite cererea de apărare a reputației profesionale formulată de doamna Vâlceanu Cristina Nicoleta, judecător la Judecătoria Sectorului 3 București.

Art.3 – Prezenta hotărâre cu nr.618/13.09.2007 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, se comunică Serviciului Inspecție judiciară, spre a fi pusă în aplicare.

Data în București, la data de 13 Septembrie 2007

Președinte,

Judecător Anton Pandrea

